
Studium Wymowy

Palestra 20/2(218), 93-95

1976

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez **Muzeum Historii Polski** w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

wymiarze godzin na stanowiskach wymagających kwalifikacji prawniczych (dotyczy to również umów o dzieło i umów zlecenia) była traktowana jak praca w usługach.

Tak więc praktycznie adwokaci emeryci i renciści, będący członkami zespołu i wykonujący zawód w niepełnym wymiarze godzin lub też pracujący w społecznych zakładach pracy na stanowiskach wymagających kwalifikacji prawniczych (np. w charakterze radcy prawnego) w niepełnym wymiarze godzin, mogą zarobić z tytułu członkostwa w zespole, umowy o pracę, umowy zlecenia czy umowy o dzieło do 24.000 zł rocznie bez zawieszania pobieranej emerytury czy renty. Pozostali adwokaci mogą zarobić do 9.000 zł rocznie z tytułu umowy o pracę i do 9.000 zł rocznie z tytułu umowy zlecenia lub umowy o dzieło.

adw. Edmund Mazur

Z PRAC OŚRODKA BADAWCZEGO ADWOKATURY

1.

Kursy Kultury Języka

Na zaproszenie Wojskowej Akademii Politycznej im. F. Dzierżyńskiego w Warszawie Ośrodek Badawczy Adwokatury delegował adwokatów Czesława Jaworskiego i Witolda Ferfeta jako wykładowców na Kursy Kultury Języka, urządzone przez Akademię w listopadzie 1975 r.

2.

Studium Wymowy

Ośrodek Badawczy Adwokatury przy Naczelnej Radzie Adwokackiej, w porozumieniu z Wydziałem Prawa i Administracji Uniwersytetu Warszawskiego, organizuje w okresie od dnia 16 lutego do dnia 31 maja 1976 roku Studium Wymowy dla studentów III i IV roku Wydziału Prawa i Administracji Uniwersytetu Warszawskiego.

Otwarcie i wykłady Studium będą się odbywać w sali A im. prof. Stanisława Sliwińskiego — Auditorium Maximum Uniwersytetu Warszawskiego przy ul. Krakowskie Przedmieście 26/28. Studium obejmuje 27 godzin wykładów i 3 godziny zajęć praktycznych w zakresie przemówień sądowych.

Zajęcia praktyczne odbędą się w poniedziałek 24 maja 1976 roku w godzinach 16—19 w salach Sądu Wojewódzkiego w Warszawie przy ul. Świerczewskiego nr. 127.

Kierownik naukowy Studium — adw. Witold Bayer. W skład zespołu wykładowców weszli: Tomasz Bartczak — adwokat, Zdzisław Czeszejko — dr, adwokat, Gustaw Holoubek — artysta dramatyczny, dyrektor Teatru Dramatycznego w Warszawie, Zdzisław Krzemiński — dr, adwokat, Halina Kurkowska — dr, profesor Uniwersytetu Warszawskiego, Roman Łyczywek — dr, adwokat, Krystyna Mazur — mgr, sekretarz Ośrodka Kultury Mowy

SPATiF-ZASP, Olgierd Missuna — adwokat, Jerzy Nowakowski — adwokat, Henryk Nowogródzki — adwokat, Mirosław Olczyk — adwokat, Władysław Pociąg — dr, adwokat, Andrzej Szczepkowski — artysta dramatyczny, Henryk Szletyński — profesor Państwowej Wyższej Szkoły Teatralnej w Warszawie, Tadeusz de Virion — adwokat.

Zajęcia praktyczne będą prowadzić adwokaci: Tomasz Bartczak, Czesław Jaworski, Zdzisław Krzemiński, Jacek Wasilewski.

Wykłady zapowiadać będzie adw. Olgierd Missuna, przewodniczący Zespołu do Spraw Wymowy Sądowej.

Program Studium Wymowy przedstawia się następująco: Otwarcie Studium w dniu 16 lutego 1976 r. (godz. 17); zagajenie przez przedstawiciela Wydziału Prawa i Administracji Uniwersytetu Warszawskiego; słowo wstępne — adw. Witold Bayer, kierownik Ośrodka Badawczego Adwokatury;

I wykład w dniu 16 lutego 1976 r. (godz. 17 min. 15) — Temat: Znaczenie wymowy i rola mówcy w życiu publicznym; wykł. Zdzisław Czeszejko;

II wykład w dniu 23 lutego 1976 r. Temat: Historia i teoria wymowy; wykł. Roman Łyczywek;

III wykład w dniu 1 marca 1976 r. Temat: Poprawność i błędy wymowy; wykł. Halina Kurkowska;

IV wykład w dniu 8 marca 1976 r. Temat: Osobowość mówcy; wykł. Mirosław Olczyk;

V wykład w dniu 15 marca 1976 r. Temat: Przygotowanie i konstrukcja przemówienia; wykł. Zdzisław Krzemiński i Olgierd Missuna;

VI wykład w dniu 22 marca 1976 r. Temat: Taktyka w przemówieniu; wykł. Władysław Pociąg;

VII wykład w dniu 29 marca 1976 r. Temat: Technika wymowy; wykł. Krystyna Mazur.

VIII wykład w dniu 5 kwietnia 1976 r. Temat: Przemówienie w procesie karnym; wykł. Tadeusz de Virion;

IX wykład w dniu 12 kwietnia 1976 r. Temat: Przemówienie w procesie cywilnym; wykł. Tomasz Bartczak;

X wykład w dniu 26 kwietnia 1976 r. Temat: Środki wyrazu w przemówieniu; wykł. Henryk Szletyński;

XI wykład w dniu 3 maja 1976 r. Temat: Praca nad wymową. wykł. Gustaw Holoubek;

XII wykład w dniu 10 maja 1976 r. Temat: Sztuka prowadzenia sporów; wykł. Jerzy Nowakowski;

XIII wykład w dniu 17 maja 1976 r. Temat: Sztuka mówienia; wykł. Andrzej Szczepkowski.

Zajęcia praktyczne w zakresie przemówień sądowych w dniu 24 maja 1976 r. (w salach sądowych).

Do wyboru słuchaczy:

Temat: Przemówienie w procesie karnym; zajęcia będą prowadzić Czesław Jaworski i Jacek Wasilewski;

Temat: Przemówienie w procesie cywilnym; zajęcia będą prowadzić Tomasz Bartczak i Zdzisław Krzemiński.

XIV wykład w dniu 31 maja 1976 r. (godz. 17). Temat: Literatura w dziedzinie wymowy; wykł. Henryk Nowogródzki.

Zamknięcie Studium w dniu 31 maja 1976 r. (godz. 18 min. 15). Przemówienia wygłoszą m.in. adw. Witold Bayer, kierownik Ośrodka Badawczego Adwokatury;

przedstawiciel Socjalistycznego Związku Studentów Polskich, przedstawiciel Wydziału Prawa i Administracji Uniwersytetu Warszawskiego.

*

Należy dodać, że aplikanci adwokaccy i adwokaci mogą uczęszczać na wykłady objęte programem Studium Wymowy.

3.

Muzeum Adwokatury Polskiej

Środowisko adwokackie doceniało już w latach minionych znaczenie gromadzenia i zachowania dóbr kultury związanych z adwokaturą polską, tj. spraw zawodu, działalności samorządu i twórczych osiągnięć członków palestry nie tylko w dziedzinie pomocy prawnej.

Prezydium Naczelnej Rady Adwokackiej postanowiło powołać w dniu 11 listopada 1971 roku — w ramach Komisji Historycznej NRA — Zespół Organizacyjny Muzeum Adwokatury pod przewodnictwem adw. Witolda Bayera. W skład tego Zespołu weszli następnie: adw. Stanisław Łazarowicz jako wiceprzewodniczący i adw. Jerzy Kółakowski jako sekretarz. Pierwsze zebranie Zespołu odbyło się 13 marca 1972 roku.

Na podstawie uchwały plenum NRA z dnia 14 stycznia 1973 r. został utworzony Ośrodek Badawczy Adwokatury. Zgodnie z pkt V tej uchwały Ośrodek przejął agendy Komisji Historycznej, m.in. również Zespół Organizacyjny Muzeum Adwokatury. Wstępne tezy do programu Muzeum przygotowali adw. Stanisław Łazarowicz i adw. Ryszard Marek.

Spośród kilkuset eksponatów ofiarowanych dotychczas Muzeum wymienić można: odznaki adwokackie, akta adwokackie, wzory pieczęci samorządu, fotografie, pamiętniki, życiorysy, rękopisy, listy, wydawnictwa, zapisy na taśmie magnetofonowej itp.

Obecnie w skład Zespołu Organizacyjnego Muzeum Adwokatury Polskiej wchodzi: przewodniczący — mgr Aleksander Żółkiewski, główny specjalista do spraw prawno-organizacyjnych Ministerstwa Kultury i Sztuki — Zarządu Muzeów i Ochrony Zabytków; sekretarz — apl. adw. Maria Krasnodębska; członkowie — adwokaci: Alicja Adamska, Kazimierz Kalinowski, Juliusz Kloss, Wanda Klott, Elżbieta Kumaniecka, Regina Matysiowa i Zbigniew Witkowski oraz aplikanci adwokaccy: Stefan Barra, Jan Krawczyk i Tomasz Wardyński.

W dniu 20 września 1975 r. delegacja Ośrodka Badawczego Adwokatury (w składzie: kierownik OBA — adw. W. Bayer, z-ca kierownika OBA — adw. J. Nowakowski i przewodniczący Zespołu Organizacyjnego Muzeum Adwokatury Polskiej — Aleksander Żółkiewski) została przyjęta przez wicedyrektora Zarządu Muzeów i Ochrony Zabytków w Ministerstwie Kultury i Sztuki mgra Stanisława Brzostowskiego. W toku konferencji zostały omówione zagadnienia związane z programem i organizacją Muzeum. Dyrektor Brzostowski oświadczył delegacji, że organizatorzy Muzeum Adwokatury Polskiej mogą liczyć na życzliwe poparcie ze strony Ministerstwa Kultury i Sztuki, a w szczególności na zatwierdzenie statutu „Muzeum w stanie organizacji” oraz na pomoc fachową i techniczną.

Formalnoprawną podstawą istnienia Muzeum Adwokatury Polskiej jako jednostki organizacyjnej OBA i działalności jego Zespołu Organizacyjnego stała się uchwała Prezydium NRA z dnia 20 listopada 1975 r. Uchwała ta, podjęta w po-